Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

delinquunt. Istos rogat non debere confundi
quō quecqd̄ boni p̄ceperunt. dī numeribꝰ rel
liguunt applicandum. Sequitur. Paup & in
ops laudabunt nomen tuum. Videamus qm̄
sit ista glōsa pauptas. quam felix p̄batur
inopia. quē dominum tacita laudat. & de
patientiē suē uirtute celebrat. Mutus est
si psallat superbus. paup & inops laudat do
minum & cum uidetur habere silentium.
O inestimabile bonum. si ꝑpendatur intrin
secus. Paup dī dicitur. diues seculi nuncupa
tur. iste ē regis ēnim. ille temporis utq; fugitiu
uī. hī sibi habet qui foris diues ē. iste pocꝰ
idoneus dicendus ē. qui in thesauris animē
p̄batur uirtutes eximias condidisse. Exur
ge domine iudica causam tuam. memor
esto inꝓbiorum tuorum eorum qui abꝓpiē
te sunt tota die. Post cuncta quē dixī. nunc
facit iudicis causam. ut eum efficiat̄ com
mouere cui negotii sui q̄litas intimat̄. Nuc
adipsum dominum uerba conuertit. expe
tens ut causam suam contra illos diuidicē
qui n̄ desinunt p̄ius murmurationib; iso
nare. Iudicat enim causam suam dum er
rantes facit manifesta cognoscere. ut cuer
si p̄dicent. qd̄ stultis cogitationib; abnue
bant. Sequitur. O memor esto inꝓperiorum tu
orum illorū scilicē quē supius dicta sunt.
iānō ē ꝓpha & nos non cognoscē amplius.
Adiecit. Eorum qui abinsipiente s̄ tota die.
Et hoc desuperioribus pendē. quō ista obꝓbria
abinsipientibus dicta uenerī. Et ne putaren
tur adtempꝰ effusa addidit. tota die. ut
ipsa continuatio. mansuetudinem pa. tien
tissimi iudicis incitaret. Ne obliuiscaris
uoces querentiū te. superbia eorum qui te
oderunt ascendit semp̄ adte. Inprimo cōma
te miscuit iterum uota fideliuum. ne abi
ciat p̄ces eorum qui adipsum toto cordis af
fectu clamare noscuntur. ut inueniant quē
querunt. & mereantur certe qd̄ expetunt.
Sequitur. Superbia eorum qui te oderunt. as
cendit semp̄ adte. Hoc congrue de romanis
dictum aduertimus. de quibus supius ait. i
medio atrio tuo posuerunt signa sua. ut ct̄
hostes ierusalem. omp̄tem iudicem uehē
tissime cōmouerent. Superbia ē enim quam do
minus specialiter execratur. ꝑquam & angl̄
corruit. & p̄mi hominis beatitudo discessit.
Et considera quam prudenter acerrimum
iudicium in fine positum ē. ut p̄ omnia dicere
qd̄ memorię finibus conderetur. Sic deplo
rat̄ simpliciter & prudenter. qui pura dno
mente deuoti. sic p dolorem quamuis numū
falli nesciunt. qui pūs regulis obsecuntur.

Congruus auditorē Conclusio.
egregiū. quam suauia sint fidelissimis uiris
offitia pietatis. & quemadmodum noluit p̄ꝓ
imos suos tristitiam sustinere. ut defituris
eorum cladibus tantus lacrimis affligant̄.
Hęc ē reuera caritatis sca p̄fectio. p̄sentare
futura s̄ p̄icula. quē p̄ximis formidantur
ē uentura. Quid ageret iste de conspecta
clade. quam futuram sic cognoscitur com
puncto corde doluisse. Respiciamus ergo
sēptuę. scē quali sibi uertate consentiant
ut ante asaph adhuc florentem ierusalem
deplorauerit. quamꝑ tot annos ieremias p
acta captiuitate defleuit. Utrumq; pium
utrumq; glōsum. sed plus iste nescio quo pac
to misericors fuisse cognoscitur. qui adhuc
inꝓspis constitut̄ amarissimo dolore nosat̄
ē p̄culs. Quapter considerare nos conuenit
quod refulgente uarietate contextus. modo
lętantium iubilatione. modo p̄ituentium ge
mitu. modo institutione salutari. modo la